

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej **KOMUNIKAT PRASOWY nr 144/12**

Luksemburg, 13 listopada 2012 r.

Wyrok w sprawie C-35/11

Test Claimants in the FII Group Litigation / Commissioners of Inland
Revenue et The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Zastosowanie metody odliczenia do dywidend zagranicznych przewidziane w brytyjskim systemie podatkowym nie gwarantuje równoważnego traktowania pod względem podatkowym wobec traktowania wynikającego z zastosowania metody zwolnienia do dywidend krajowych

Trybunał uszczegółowił również zakres zastosowania postanowień traktatu dotyczących swobodnego przepływu kapitału

W Zjednoczonym Królestwie, w sytuacji gdy spółka będąca rezydentem otrzymuje dywidendy krajowe, nie podlega podatkowi dochodowemu od osób prawnych z tytułu tych dywidend (metoda zwolnienia). Natomiast w przypadku, w którym spółka będąca rezydentem otrzymuje dywidendy od spółki niebędącej rezydentem, podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych z tytułu tych dywidend. Może ona jednak zaliczyć na poczet owego obciążenia podatkowego podatek, który spółka wypłacająca dywidendy już zapłaciła w państwie swej siedziby od wypłaconych w ten sposób zysków (metoda odliczenia).

Spółki mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, które uzyskały dywidendy od spółek zależnych będących rezydentami w innym państwie członkowskim kwestionują przed sądami brytyjskimi zgodność z prawem Unii traktowania pod względem podatkowym, przewidzianego przez przepisy brytyjskie dla dywidend zagranicznych. Podnoszą one, że przepisy krajowe prowadzą do mniej korzystnego traktowania pod względem podatkowym w przypadku spółek będących rezydentami, mających spółki zależne w innych państwach członkowskich.

Na wniosek High Court (Zjednoczone Królestwo), Trybunał Sprawiedliwości dokonał już w 2006 r. oceny spornych przepisów brytyjskich i stwierdził, że były one w wielu aspektach sprzeczne z prawem Unii¹. W niniejszej sprawie sąd brytyjski zwrócił się do Trybunału w wnioskiem o wyjaśnienie owego orzecznictwa zapoczątkowanego w 2006 r.

W dzisiejszym wyroku Trybunał przypomniał, że prawo Unii co do zasady umożliwia państwu członkowskiemu zastosowanie metody zwolnienia do dywidend krajowych i metody zaliczenia do dywidend zagranicznych. Generalnie można bowiem przyjąć, że owe dwie metody są równoważne. Trybunał wyjaśnił jednak, że owa równoważność może zostać zakwestionowana. W przypadku wypłaty dywidend krajowych, są one bowiem zwolnione z podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie dotyczącym spółki otrzymującej dywidendy niezależnie od podatku rzeczywiście zapłaconego przez spółkę wypłacającą dywidendy. Natomiast w przypadku wypłaty dywidend zagranicznych zaliczenie na poczet podatku przysługujące spółce otrzymującej dywidendy w związku z zastosowaniem metody odliczenia jest określane przy uwzględnieniu efektywnego stopnia opodatkowania zysków w państwie pochodzenia.

W związku z tym, w tego rodzaju sytuacji, zwolnienie podatkowe dywidend krajowych nie prowadzi do żadnego obciążenia podatkowego dla spółki będącej rezydentem, która otrzymuje owe dywidendy niezależnie od efektywnego stopnia opodatkowania zysków, z których wypłacone zostały dywidendy. Natomiast zastosowanie metody odliczenia do dywidend zagranicznych prowadzi do dodatkowego obciążenia podatkowego w przypadku spółki otrzymującej dywidendy,

¹ Wyroki Trybunału z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawach [C-374/04](#); Test Claimants In Lass IV of the ACT Group Litigation oraz [C-446/04](#); Test Claimants In the FII Group Litigation, zob. również [komunikat prasowy nr 96/06](#).

będącej rezydentem, jeśli efektywny stopień opodatkowania zysków spółki wypłacającej dywidendy nie osiąga poziomu nominalnej stawki podatkowej stosowanej do zysków spółki będącej rezydentem, otrzymującej dywidendy. W przeciwieństwie do metody zwolnienia, metoda odliczenia nie umożliwia zatem przeniesienia na rzecz spółki będącej udziałowcem korzyści związanej z odliczeniami udzielonymi na poprzednim etapie spółce wypłacającej dywidendy w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

Trybunał stwierdził jednak, że równoważność metod zwolnienia i odliczenia nie jest naruszona, gdy zaistnieją wyjątkowe przypadki, w których dywidendy krajowe są zwolnione, podczas gdy zyski, z których te dywidendy zostały wypłacone nie podlegają w całości efektywnemu opodatkowaniu w stopniu odpowiadającym stawce nominalnej. Jednakże, zgodnie z informacjami przedstawionymi przez High Court, efektywny stopień opodatkowania zysków spółek będących rezydentami w Zjednoczonym Królestwie jest w większości przypadków niższy od nominalnej stawki podatkowej mającej zastosowanie w tym państwie członkowskim. Z powyższego wynika, że zastosowanie metody odliczenia do dywidend zagranicznych, tego rodzaju jak metoda przewidziana w spornych przepisach, nie gwarantuje równoważnego traktowania pod względem podatkowym wobec traktowania wynikającego z zastosowania metody zwolnienia do dywidend krajowych, w związku z czym przepisy brytyjskie należy zakwalifikować jako ograniczenie swobody przedsiębiorczości i przepływu kapitału, zakazane przez TFUE.

W tym kontekście Trybunał stwierdził, że cel realizowany przez przepisy krajowe, polegający na ochronie spójności krajowego systemu podatkowego, mógł zostać osiągnięty przy pomocy mniej restrykcyjnych środków. Podkreślił on, że zwolnienie podatkowe, z którego korzysta spółka będąca rezydentem, otrzymująca dywidendy krajowe, jest oparte na założeniu, że wypłacone zyski zostały opodatkowane u spółki wypłacającej dywidendy przy zastosowaniu nominalnej stawki podatkowej. Zwolnienie jest zatem rodzajem zaliczenia na poczet podatku obliczanego w odniesieniu do nominalnej stawki podatkowej, w związku z czym dla celów ochrony spójności systemu podatkowego ustawodawca brytyjski mógł również w ramach metody odliczenia uwzględnić nominalne stawki podatkowe mające zastosowanie do spółki wypłacającej dywidendy, a nie podatek, który został przez nią rzeczywiście zapłacony.

Sąd krajowy zmierzał również do ustalenia, czy spółka będąca rezydentem w państwie członkowskim, posiadająca udziały kontrolne w spółce mającej siedzibę w państwie trzecim może się powołać na postanowienia traktatu dotyczące swobodnego przepływu kapitału w celu zakwestionowania zgodności z prawem Unii traktowania pod względem podatkowym zastrzeżonego przez ustawodawstwo owego państwa członkowskiego do dywidend otrzymanych przez tę spółkę. W opinii Trybunału, w kontekście dotyczącym traktowania pod względem podatkowym dywidend pochodzących z państwa trzeciego, badanie przedmiotu spornego ustawodawstwa z zakresu podatków wystarcza, by ocenić, czy jest ono objęte postanowieniami traktatu dotyczącymi swobodnego przepływu kapitału. Jeśli z przedmiotu tego rodzaju ustawodawstwa krajowego wynika, że ma ono zastosowanie jedynie do udziałów, które pozwalają na wywieranie niewątpliwego wpływu na decyzje danej spółki i na określanie jej działalności, to nie można się powołać ani na postanowienia traktatu dotyczące swobody przedsiębiorczości, ani na te, które dotyczą swobodnego przepływu kapitału.

Natomiast przepisy krajowe dotyczące traktowania pod względem podatkowym dywidend pochodzących z państwa trzeciego, niemające zastosowania wyłącznie do sytuacji, w których spółka dominująca wywiera decydujący wpływ na spółkę wypłacającą dywidendy – jak w przypadku spornych przepisów brytyjskich – powinny być oceniane na podstawie postanowień traktatu dotyczących swobodnego przepływu kapitału. W związku z tym spółka będąca rezydentem w państwie członkowskim może, niezależnie od rozmiaru udziału posiadanego w spółce z siedzibą w państwie trzecim, wypłacającej dywidendy, powołać się na owe postanowienia w celu zakwestionowania zgodności z prawem tego rodzaju przepisów.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu odsyłającego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie

z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793